

SONRAMIZ YOK ÜŞÜYORUM

yalnızlık şiir açar göğsümde
yarım kalmış aşklardan
ve babam hatırımda soru imidir
bazı yanlışlarımdan

çalıştığım şiirin son mısrası mısın
ki öylece kınanmıştın bakışlarımda
bitirdiğim aşkların ilk sözcüğü sen ol da
uzatılan bir elin reddi gibidir
ince dudakların da

dağ dağa kavuşunca adı cehennem
kalbimde aşk ayeti belkıs tahtısın
güneşe harcıâlem bir bugün ısmarladım
dedim gidebildiğimce istifhamım ben

çırılçıplak sözcükler getirdim sana
ilk özgürlüğünün kapısındaşım şimdi
bir suçlu gibi kaçak durdum karşında
unutulmuş yeminlerin tapınağında

öfkeni senin bildim saklıydın çoğu zaman
sevdayı benim sende çözülen rüya
dün bir kuzu gibi selamla geçip gittin
bugün sessiz bir ayrılıksın koridorlarda

benim yağmurlarım herkeste isabetli
bir sende tereddütlü o benim yağmurlarım
bilemez riya nedir kime yağsa eksilme
sen bana haram mısın neden ince bir destan
ve bir koşuk boyunca sanki sagusun belkıs

olur musun bedeli günahlarımın
âmâ bir sevgi ile uyudun gözlerimde
ben sende ilk aşkımın yıldızlarımı gördüm
sonramız yok üşüyorum

ecinniler bassın beni hoş niyet budalayım
doksan dokuz kurşunla yarlığa beni
hayat ayrıntılarda saklı

yaklaşma karanlığım çok kötüyüm çocuksuyum